

6. Jezus o współczesnych Mt 11,2÷12,50

Każdego dnia rozpoczynaj Lectio Divina modlitwą do Ducha Świętego.

Dzień 1. Przeczytaj Mt 11,2-15

Bóg jest ŚWIĘTY, zawsze INNY niż nasze ludzkie wyobrażenia. Nawet osadzony w więzieniu Jan Chrzciciel ma wątpliwości, czy Jezus jest „Oczekiwany”: „Czy Ty jesteś Tym, który ma przyjść, czy innego mamy oczekiwać?”.

Jan ogłaszał przyjście Mocnego, który przeprowadzi sąd Boży – *wycinając każde drzewo nieprzynoszące dobrego owocu* (por. Mt 3,10-12), a tymczasem Jezus czyni przeciwnie. Jak wielu innych, Jan mógłby odrzucić Jezusa – pytając jest gotów odrzucić swoje oczekiwania, swoje wyobrażenie Boga - oczekuje odpowiedzi od Pana.

Jezus chwali postawę Jana Chrzciciela; Jan jest poszukiwaczem prawdy, stawia się wobec problemu i nastawia na słuchanie.

Boga nie poznaje się inaczej, jak tylko z usłyszenia tego, co On mówi o sobie.

Dzień 2. Przeczytaj Mt 11,16-27

Zawsze, a zwłaszcza wtedy, gdy myślimy, że poznaliśmy Boga powinniśmy być otwarci na pytania kwestionujące naszą pewność, kwestionujące nasze prawdy i racje. Bez zadawania pytań, bez rozeznawania możemy zachowywać się jak kapryśne dzieci narzekające na wszystko i w efekcie nieprzyjmujące żadnych znaków Boga – ani wezwania do pokuty, ani radości z dobrej nowiny, że pomimo naszej grzeszności Bóg jest z nami.

„*Biada*” nad Betsaidą i Korozaïm - wyrzut w formie prorockiej; groźba przeciwko zatwardziałości w zło, z wskazaniem na konsekwencje takiej zatwardziałości - jest zaproszeniem do nawrócenia. Jezus potępia zło, a nie tego, kto je popełnia – nawracającym się grzesznikom daje swojego Ducha, aby mieli siłę iść za Nim.

„*Wystawiam Cię, Ojczy...*” – Jezus uwielbia Ojca i raduje się Jego radością ponieważ „*prostaczkowie*” (ludzie czystego serca, ubodzy w duchu) - Jego bracia i siostry już uczestniczą w tajemnicy Ojca i Syna, uczestniczą w tajemnicy życia Trójcy Świętej.

Dzień 3. Przeczytaj Mt 11,28-12,21

Dla Izraelitów szabat, oznacza siódmy dzień, w którym Bóg odpoczął po zakończeniu stworzenia świata; jest to święty dzień odpoczynku. Boże dzieło stworzenia świata naprawdę wieńczy Odkupienie - Panem tego Dnia jest Jezus; On jest Panem szabatu.

„*Przyjdźcie do Mnie wszyscy..*” – Jezus zaprasza nas do pójścia za Nim, drogą błogosławieństw, drogą braterstwa i miłości obiecując nowy szabat, odpoczynek w Nim samym, Bogu Żywym - gdzie człowiek znajduje się w obopólnej miłości między Synem i Ojcem, która jest Duchem Świętym.

Nową zasadą życia, którą głosi Jezus, Pan szabat, jest miłość i prawo miłosierdzia. Nie to, co wolno, lub nie wolno według przepisów Prawa, lecz nowym prawem jest to, co daje życie.

Dzień 4. Przeczytaj Mt 12,22 – 37

Ślepy i niemy opętany jest obrazem faryzeuszy: nie dostrzegają rzeczywistości, lecz wytwory swojego złego serca; nie mówią prawdy, lecz wydobywają ze swoich serc kłamstwo. Ich grzechem jest opór wobec prawdy; są świadomi kłamstwa i bronią go. Jezus swoją argumentacją stara się wykazać ich ślepotę, by ich nawrócić, tymczasem oni już postanowili Go zabić. Ich grzech jest grzechem przeciwko Duchowi Świętemu. Jest zatwardziałością złych serc, które nie chcą uznać poznanej prawdy.

„Kto nie jest ze Mną jest przeciwko Mnie” – Pan się nam ofiarowuje: albo Go przyjmujemy, albo skazemy na śmierć. Być z Nim, Synem, to być sobą. Nie być z Nim jest jednoznaczne ze swoim zatraceniem; jest śmiercią – jest jak oderwanie drzewa od korzeni.

Dzień 5. Przeczytaj Mt 12,38-45

„Nauczycielu, chcielibyśmy zobaczyć jakiś znak od ciebie” – pomimo tylu cudów, tylu znaków chcieliby zobaczyć jakiś cud, jeszcze większy, nieporównywalny z innymi, który by zmuszał do wierzenia. Bóg takiego znaku nie uczyni; nikogo nie zmusza do wiary; wiara jest wyrazem naszej wolnej woli.

Nawrócenie grzesznika nie jest problemem, tylko nawrócenie „sprawiedliwego”. Jego grzechem tylko jemu wiadomym jest nieprzyjmowanie miłosierdzia – samego Boga, który jest miłosierdziem.

Ale właśnie za tych, którzy nie przyjmują żadnego ze znaków Jezusa i dla nich, Pan daje ostateczny znak - znak Jonasza - swoje życie. W tajemnicy Krzyża Bóg objawia szaleństwo swojej bezinteresownej miłości darząc życiem, tego, kto je odebrał Synowi.

Wchodząc do wnętrza ziemi Jezus wchodzi w serce człowieka. Czyż człowiek (homo) nie jest ziemią (humus)?

Dzień 6. Przeczytaj Mt 12,46-50

Prawdziwym uczniem nie jest ten, który mówi: „*Panie, Panie!*” (Mt 7,21), ale ten, który posiada Ducha Syna i czyni wolę Ojca. Czynienie woli Ojca staje się naszą tożsamością; czyni mnie dzieckiem Ojca - bratem, siostrą Jezusa, a nawet matką Jezusa.

Maryja jest dlatego Matką Pana, ponieważ powiedziała „tak” woli Ojca (Łk 1,38). Kto jak, Ona, przyjmie Słowo, jest matką Jezusa: daje Mu życie w swoim życiu, daje Mu ciało w swoim ciele.

i

ⁱⁱ Opracowano dla wspólnoty Nowe Jeruzalem na podstawie książki O. Silvano Fausti SJ „Wspólnota czyta Ewangelię według Świętego Mateusza”.